

KOT

KUNST OMKRING TROLDEN
NR.4, 19. ÅRGANG, NOVEMBER 2011

Læs om: Peter Carlsens 3,5 tons tunge keramiske skulptur "Verdensmestre", der blev indviet i Vejen den 28. oktober.

K.O.T. Kunst omkring Trolden udgives i samarbejde mellem Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn og Vejen Kunstmuseum. Bladet udkommer fire gange årligt.

Redaktion:

*Kirsten Abelsen (ansvarshavende)
Teresa Nielsen, teni@vejenkom.dk*

*Lay-out skabelon:
www.helle-jensen.dk*

*Tilrettelæggelse:
Frederik Madsen*

*Oplag: 1500 stk.
Trykning: LH Grafisk.
Abonnement: Medlemmer af kunstforeningen får bladet tilsendt. Bladet ligger fremme på museet og sendes til museets samarbejdspartnere.*

*Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn
Formand: Frode Bertelsen
Ludvig Schrødersvej 10D, Askov
6600 Vejen
tlf. 7536 2192
karenfrode@vejen-net.dk*

*Redaktør: Kirsten Abelsen
Øster Allé 4
6600 Vejen
tlf. 4142 6220
kirsten.abelsen@vejen-net.dk*

INDHOLD

150-ÅRS fest for Niels Hansen Jacobsen, side 3

Gaveregn til samlingen - værker af bl.a. Elise Konstantin-Hansen, Niels Hansen Jacobsen og J.F. Willumsen, side 7

Kunstforeningens ordinær generalforsamling, side 11

Efterårsferieværksteder
- modellervoksfilm og computerspil, side 12

Udstilling med værker af billedkunstner Marianne Jørgensen, side 14

Koncert med Christian Alvad og Nikolaj Busk, side 15

VERDENSMESTRE
- en skulptur i Vejen af Peter Carlsen, side 16

Foto som kunst, foredrag af Finn Thrane, side 21

Udstilling med værker af billedkunstner Marianne Jørgensen, side 22

Forsiden

Fredag den 28. oktober blev Vejen et markant kunstværk rigere. Foran Vejen Idrætscenter indviedes Peter Carlsens tre meter høje og 3,5 tons tunge stentøjsskulptur.

Side 3

Baggrunden er det mønster, som Sophus Ejler Jepsen har lavet til forsatspapir til den nye bog om Niels Hansen Jacobsen.

150-ÅRS FESTEN FOR NIELS HANSEN JACOBSEN LØRDAG DEN 10. SEPTEMBER 2011

Af Teresa Nielsen, museumsleder

Hvordan fejrer man den største danske billedhugger efter Thorvaldsen, der med sin skulptur af *Skyggen* for alvor bragte dansk skulptur fri af den store mesters skygge? Det blev gjort med to vigtige publikationer og et overflødigshorn af afvekslende aktiviteter. Omkring 800 gæster tog del i det tolv timer lange arrangement. Festen blev velsignet med godt vejr og programmet blev punktligt gennemført takket være de 50 frivillige hjælpere, der hver tog sin del af ansvaret – og efterfølgende var helt *høje* af den gode ånd, der prægede festen.

Dagen indledtes kl. 10 med flaghejsning og fællessang akkompagneret af Hans Oxlund på trompet. Derefter præsenterede Bække-koret udvalgte sange af Jeppe Aakjær. Hansen Jacobsen var en nær ven af billedhuggeren. For år tilbage fejrede de fødselsdag sammen. De var begge født den 10. sept. Aakjær var blot 5 år yngre, så denne dag var hans 145-års fødselsdag! Koret og de mange fremmødte sang i fællesskab *Vort Modersmål*, som i det historiske anlæg i Skibelund Krat danner afsæt for Niels Hansen Jacobsens markante monument *Modersmålet*.

Tale, kirkegårdsvandring og sang

Demæst havde borgmesteren ordet og holdt tale for det berømte bysbarn. Undervejs kom en fødselsdagsgave. Inden den endelige vedtagelse – der i mellemtiden er faldet på plads – fortalte han, at en opnormering af museets personale nu er faldet på plads! Direkte henvendt til Trolde i springvandet talte han om, hvordan figuren gennem det daglige møde er gået hen og blevet noget, der ligner en god ven. Borgmesteren førte efterfølgende an på vandringen gennem den flagsmykkede hovedgade til Vejen Kirkegård. Den imponerende Vejen Garde gik foran og de mange deltager fulgte med i marchtakt. Der blev lagt en krans på Hansen Jacobsens grav og gået en runde til kirkegårdens skatte – et udvalg af billedhuggerens unikke gravsten.

Vejen Garden gik med retur til museet, hvor Kristian la Cour havde sagt ja til at synge den sang, som en af hans forfædre, forstander Knud la Cour Petersen fra Skibelund Efterskole, skrev til Vejen Kunstmuseums indvielse i 1924. Flere havde forsøgt sig og meddelte, at den var næsten umulig at synge, men ikke for Kristian la Cour, som folk samles om til sangaftenerne på Askov Højskole.

Vejen Garden, der kunne kaldes Trolde Garden, førte an på vandring fra Vejen Kunstmuseum til kirkegården. Her står de ved Vejen Kirke.

Bysbarnet, Skuespilleren Bodil Jørgensen læser op af Jacob Jacobsens bog "Tæjelowssjow".

Jacob Jacobsens Tæjelowssjow og skuespiller Bodil Jørgensens oplæsning

Næste punkt på programmet var præsentationen af genudgivelsen på jysk og rigsdansk af Niels Hansen Jacobsens bror, Jacob Jacobsens 1888-bog *Tæjelowssjow*. I stedet for at fejre dagen med en forgængelig udstilling var det for længe siden besluttet at markere den med to vigtige udgivelser, der kunne stå længe efter. Den ene var denne "oversættelse" ved Birthe Hansen og Selma Jensen af en bog, der kan give alle interesserede et indtryk af, hvad der rørte sig i billedhuggerens bagland. Han viser sig at have haft en socialt og

politisk engageret forfatterbror. I duet på henholdsvis det lokale mål og rigsdansk fortalte de to damer om deres arbejde. Det blev optakt til, at et andet berømt bysbarn, skuespilleren Bodil Jørgensen læste op på den lokale dialekt af udvalgte afsnit af *Tæjelowssjow*. Det blev en kæmpe oplevelse for de mange fremmødte at se hende sætte sig og, fra det ene øjeblik til det næste, skifte om til at være personlighederne i fortællingerne. Journalist Bodil Grue lagrede oplæsningen, og har redigeret den til tre podcasts, der kan hentes på museets hjemmeside. Nu kan Bodil Jørgensen gehøres hjemme i stuen.

De faglige, nørdede indslag

Det er en glæde at opleve, at sådan en festdag også har tilhørere til et så "nørdet" indslag som dialektforsker Inge Lise Pedersen beretning om traditionen for at skrive på jysk (kan også hentes som podcast). Det emne har hun bidraget med en artikel om til genudgivelsen af Jacob Jacobsens bog. Levende talte den tidligere leder af Institut for Dialektforskning på Københavns Universitet om det at skrive på jysk. Efterfølgende præsenteredes fødselsdagens anden udgivelse – en helt ny bog om Vejen Kunstmuseums hovedperson, Niels Hansen Jacobsen. Takket være god økonomisk opbakning fra Vejen Kommune og Beckett-Fonden kan den billedrige hard-back-bog nu gå ud til alle interesserede for blot 80 kr. pr. stk. Gennemskrivningen af kunstnerens liv og virke er sket på baggrund af det rige billedmateriale, der er grundstammen i billedbogen. Det

Kan købes på museet for 80 kr.

præsenteres i en levende collage-form, så mest mulig er med. Fortællingen er en lettilgængelig gennemskrivning af essensen af det store materiale som museumsleder Teresa Nielsen har samlet ind siden 1994. Den grafiske

tilrettelæggelse lykkedes det på mirakuløs vis museets formidler, billedhuggeren og grafikeren Sophus Ejler Jepsen, at få løst på de korte 2-3 uger, der var til rådighed mellem afholdelse af Vejen Sommerbilledskole 2011 og trykstart.

Den jyske Bevægelse og Beethoven

Et par lokale, Majbritt Skovbjerg og Bent Valentin Jensen, tegnede gennem sange og fortællinger et portræt af kunstnere fra *Den jyske Bevægelse*, som Hansen Jacobsen kom i berøring med. Her blev der igen plads til at fejre dagens anden fødselar, Jeppe Aakjær og hans første hustru Marie Bregendahl, der var en nær ven af billedhuggerens anden hustru, Kaja. Dertil var der lidt om Johan Skjoldborg, Thøger Larsen og Johannes V. Jensen – alle personligheder, der på hver sin måde fortjener adskillige aftenarrangementer hver. Her er noget at gå videre med! Niels Hansen Jacobsen satte stor pris på musikken, og det siges, at han lige vel kunne være blevet musiker som billedhugger. En af dem, han satte allerhøjst, var Beethoven. Hansen Jacobsen nævnte en koncert tilbage i 1890'ernes Paris med den 9. symfoni som kimen til det sene hovedværk *Livets Spil* fra 1932-34. Det var oplagt at Beethoven skulle på programmet, og han skulle allerhelst spilles af Katrine Gislinge, der heldigvis sagde ja og gav en levende koncert, der også rummede passager af Debussy og Carl Nielsen – den fulde sal fulgte levende med.

Litteraterne og ”gaasegang paa smaatimerne i måneskin” om Troldespringvandet

For år tilbage underviste Finn Slumstrup på Askov Højskole. Under fødselsdagsfesten fortalte han om, hvordan han dengang fornemmede en fælles ånd i Niels Hansen Jacobsens og Jeppe Aakjærs værker. Formodningen fik han bekræftet, og det udviklede sig til et hæfte, *Dialoger*, som kan læses på museets hjemmeside – se nedenfor.

Ud over Beethoven var en anden af Hansen Jacobsens *helte* H.C. Andersen. Bag hans hovedværk, *Skyggen*, må bl.a. ligge indtryk fra fortællingen af samme navn, ligesom han over årene har modelleret bl.a.

Den lille Havfrue og *Havhexen*. Under overskriften ”Billede af H.C. Andersen” tryllebandt Ghita Nørby og Niels Birger Wamberg de mange fødselsdagsgæster med en blændende dialogpræstation. De oplæste passager vil mange fremover forbinde med netop denne aften i Skibelundsalen og høre dem med de tos intonation, gestik og mimik.

Det blev *Klezmer Duo*, Ann-Mai-Britt Fjord og Henrik Bredholt, der rundede dagen af. Undervejs udviklede det sig til stille vandring og siden ivrig dans om

Troldepringvandet. På denne måde opfyldtes Aakjær og Hansen Jacobsens plan om "gaasegang paa smaatimerne i måneskin" om Troldepringvandet. Slutteligt blev det også til et lille glas, så aftenen kunne skåles af med en hyldest til det talentfulde bysbarn, som det hele samles om. At dagen kunne lade sig gøre som en gratis gave til alle interesserede, der var kommet til fra nær og fjern, skyldes ANT-fonden, der har lokale rødder og var med på, at de gode tilbud skulle stå åbne for alle. En del af fejringen er det også, at foredrag og oplæsning er blevet lagret og nu ligger som tilgængelige podcast på museets hjemmeside. Tak til fonden og de mange gode hjælpere for opbakning, der muliggjorde maratonfesten!

Et nyt afsnit på hjemmesiden – Hansen Jacobsen, Aakjær & litteraturen

Som optakt til fødselsdagen har museets hjemmesideansvarlige, Heidi Müller, udvidet den med afsnittet *Hansen Jacobsen, Aakjær og litteraturen*. Det kan man nå til gennem et link, der netop nu ligger nederst til højre på velkomstsiden. Det dækker over meget mere end man umiddelbart kan se. Der er tekster:

- om kunstnerens bogsamling med en fortegnelse bog for bog.
- om hans forfatterbror Jacob Jacobsen med podcast af de tre passager, som Bodil Jørgensens læste op.
- om Bruun Møllers Boghandel i Vejens som Hansen Jacobsen udsmykede og havde familiebånd til.
- om den del af museet, der i 1940 åbnede som topmoderne bibliotek.
- om venskabet mellem Hansen Jacobsen og Aakjær. Det dokumenteres blandt andet med en kommenteret gennemskrivning af deres korrespondance. Det har kunnet lade sig gøre takket være en stor frivillig indsats fra tidligere lærer Grete Christensen, der både har renskrevet og kommenteret brevene i samråd med Teresa Nielsen. I dette afsnit kan man også studere Finn Slumstrups *Dialoger*.

Bogen til 75 kr. pr. stk. forhandles kun på Vejen Kunstmuseum.

Vinduesudstilling

Som en appelsin i turbanen blev fødselsdagen markeret på endnu en måde. Efter aftale med Vejen Handelstandsforening materialiseredes i ugen op til og efter fødselsdagen en drøm: En udstilling i over 50 af Vejens butiksvinduer af udvalgte gamle fotografier fra billedhuggerens album. De blev scannet og ført op i A2 format. På vandring gennem Vejen-by midte kunne man blive klogere på aspekter af Niels Hansen Jacobsens virke, for museets forvalter, Frederik Madsen, havde forsynet hvert foto med en stribe til indsættelse af en kort billedtekst! Projektet fangede TV-Syd. Det var med i deres optaktsindslag om fødselsdagen den 8. sept. i *Go' weekend*. Fotostaterne bruges på sigt til en vandreudstilling, der kan tilbydes fx kommunens skoler og biblioteker. ■

GAVEREGN TIL SAMLINGEN

Af Teresa Nielsen, museumsleder

En mægtig grib er landet i samlingen på Vejen Kunstmuseum. Den "bor" i en solid træramme og er udført på papir, der er knapt 120 cm højt og 130 cm bredt. Den dukkede op på et staffeli i Gallerigangen lørdag den 10. september 2011 som led i markeringerne af Niels Hansen Jacobsens 150-års-dag. Gribben er et hovedværk af Elise Konstantin-Hansen (1858-1946). Den er udført i 1893 i blyant og akvarel. Gribben var det første hun viste på Den frie Udstilling i København.

Det er nærliggende at forestille sig kunstneren drage til zoologisk have og dér udføre omhyggelige studier ved voliøren med ådselæderne. Fuglen har plads i billedets øverste højre hjørne, hvorunder hun, fremme i forgrunden, har lavet et detaljeret studie af en mosbegrøet sten og en kroget træstamme - hjemsted for fuglen, der med et glubsk vågent, slangeagtigt opmærksomt blik, med vingerne let slået ud, spændt venter på bytte. I stedet for at vise fuglen i fangenskab, placerer hun det i et drømmeagtigt, goldt landskab. Afsættet er formodentlig ret præcise studier fra hendes rejse til Norge i slutningen af 1880'erne.

I 1888 modellerede Elise Konstantin-Hansens to gribbe. Netop det år præsenterede hun med sine venner i Dekorationsforeningen – folk som Th. Bindsbøll og de tre Skovgaard søskende, Joakim, Niels og Susette – på Den store nordiske Udstilling i København for første gang den moderne danske kunstnerkeramik. Ildevarslende sidder fuglene på kanten af en stram skål, som må være drejet af folk på Johan Wallmanns værksted i Utterslev, hvor kunstnerne huserede. Gennemført har hun i skålens bund sat lerklatter, der kunne være resterne af gribbenes måltid.

Stærkt kan det have virket, at en kvinde skildrede disse uhyggelige fugle. De to værker vækker mindelser om en 1888-omtalen af et par værker af hendes dengang ugifte veninde, Susette Cathrine Skovgaard (1863-1937). Kunstkritiker Karl Madsen skrev: "Vidste man ikke Besked, vilde man sikkert aldrig gætte, at Trolden, der suger Søen ud og Dragen, der vogter Indgangen til Bjerget, var Arbejder af en Dame, Frk. S.C. Skovgaard. De er prægede af en ret mandhaftig Dristighed, de er grumme langt borte fra det milde og nette, der anses for Damearbejdets Særpræg; den Fantasi af hvilken de er udsprungne, synes ikke at søge mod "det skønne". Tilmed har Behandlingen en Energi, der ikke er bange for en Smule Raahed. Man vil ikke kunne nægte, at Trolden, der suger Søen ud er et overordentligt karakterrigt og effektfuldt Arbejde; det er i sine Omgivelser en farlig Nabo." Disse to helt særlige keramiske skulpturer endte netop i museumseje – trolden på Skovgaard Museet i Viborg, dragen på Designmuseum Danmark. Mon gæsterne på Den Frie i 1893 kiggede på den store grib og tænkt, at den var præget af "en ret mandhaftig Dristighed", der lå "grumme langt borte fra det milde

og nette, der anses for Damearbejdets Særpræg"? Desværre kan vi ikke spørge dem, der var til stede!

Grib-billedet hang i 2007 på Vejen Kunstmuseums omfattende Elise Konstantin-Hansen udstilling, den første i museumsregi. Dengang antydede ejerne, at den på sigt ville komme tilbage til Vejen. Ved årsskiftet 2010-11 besluttede Birgitte og Henrik Wivel, at det var tid til at den skulle flytte bolig. Og hvorfor det? Henrik Wivel besøger jævnligt museet med en interesse for perioden. Han er kulturredaktør på Weekendavisen og har skrevet om kunsten og litteraturen fra denne tid, eksempelvis 1995-bogen Den store stil. Dansk symbolisme og impressionisme omkring år 1900.

Med gribben tilføres museets samling af værker af kvindelige kunstnere fra Hansen Jacobsens samtid et absolut hovedværk. Ved en nyophængning kommer den til at hænge med værker af træsnitskunstner Henriette Hahn-Brinckmann, billedhugger Edith Willumsen samt malerne Anna E. Munch og Susette Holten født Skovgaard.

Fra New York er netop indkøbt en af hendes keramiske krukke fra 1889. Fra samme år er i samlingen Elise Konstantin Hansens keramiske kalkunformet tekande og en vase formet af tre kalkuner.

Disse kvindelige kunstnere leverer høj kvalitet. Men det er vanskeligt at få deres vær-

Susette Cathrine Skovgaards frø- og plantesmykket krukke fra 1889 har Vejen Kunstmuseum købt hjem fra en handlende i New York.

ker og livshistorie belyst, da de ikke er blevet taget alvorligt på samme måde som de mandlige kolleger. Der er ingen monografier at gå ud fra. Men af og til lykkes det, takket være arvinger der værner om værker og dokumentation, at enkeltkunstnere kan belyses.

Gribben fik Henrik Wivel som gave fra gode venner. Ved flytning besluttede han med sin hustru Birgitte, at gaven nu skulle blive til glæde for langt flere end den kan i et privathjem. Mange tak for, at det nye hjem blev netop her; få kilometer fra Aagaard, hvor Elise Konstantin-Hansen i 1899-1916 var en markant figur på højskolen. Hun underviste i tegning og kunsthistorie og blev boende dér til sin død. Allerede 1886-87 var hun her under et ophold på Askov Højskole. Hendes bror var gift med en af den legendariske forstander, Ludvig Schrøders døtre. Det er næsten som om gribben er vendt hjem!

Fire keramiske arbejder af Niels Hansen Jacobsen

Op til Hansen Jacobsens 150-års dag kom fire krukker på auktion. Kunstnernavn var ikke angivet, men andre end Vejen Kunstmuseum havde fået øje på dem. Mod vurdering på ca. 1000 kr. blev de dagens prisoverraskelse med 20.000 kr. i hammerslag. Delt med fire må

5.000 kr. siges at være en ok pris for skrøbelige, over 100 år gamle værker. Man får sjældent et unikt maleri for de penge! De fire krukker er kommet til museet som gave fra Ny Carlsbergfondet i anledning af den runde fødselsdag. Tilsammen viser de essensen af hans tidlige og modne værk.

Desværre vides intet om, hvad der ved Hansen Jacobsens død blev af hans private papirer. Meget lidt er bevaret. Der er ikke hidtil fundet brændingsbøger og dokumentation om hans keramik – ud over et par sene hæfter, som museets kunstfaglige konsulent frem til 1994, grafikereren Jørgen Rømer, fandt bag skufferne i et af billedhuggerens møbler! Modsat J.F. Willumsen, der omhyggeligt lagde sine arkivalier til rette for eftertiden, er det som om Hansen Jacobsen, uden direkte arvinger, ikke ville belemre andre med dem. Om keramikken vides blot, at produktionen gik i gang i en parisisk forstad omkring 1890'ernes midte...

Den slanke røde vase og den grågrønne med lodrette flydninger er formodentlig tidlige værker. De er en ganske særlig berigelse i samlingen, hvor der endnu er forholdsvis få af disse eksperimenter. Den unge billedhugger kastede sig, som ufaglært og fri af alle tyngende traditioner, ud i form- og materialeeksperimenter. I 1890'erne kunne keramikindustrien uden videre levere hundredvis af ensformede, jævne, glatte værker. Hansen Jacobsen valgte en anden boldgade. Med afsæt i dyrkelsen af den asiatiske keramik, med fokus på den enkelte ceremonielle raku skåls unikke karakter, var han optaget af i hvert værk at afsøge lerets muligheder. Selv om han kunne dreje pænt og jævnt, ville han noget andet. Han deformerede krukkerne ved at trykke, vride og skære i dem – moderne tilgange, der opfattes som 1960'er fænomener, hvor fx Bodil Marie Nielsen borede huller i sin keramik, eller man satte bildæk, transistorradioer og andre ting i brændingerne i jagten på nye stofligheder.

Den slanke røde vase får sin egen karakter ved bunden rundt at være forsynet med en række finger-aftryk-buler. Derover er ridset en lille ornamentfrise, der blot bliver en antydning under den fede glasur. For oven er der fire dybe buler og en enkelt mørk lodret flydning. Den grøngrå vase har Hansen Jacobsen i våd stand presset omkring mundingen, så der er opstået et fint bølgespil. I fordybningerne har han lagt farvemasse, der i brændingen er smeltet til lodrette løb over vasens

Fire krukker af Niels Hansen Jacobsen er kommet til Vejen Kunstmuseum som gave fra Ny Carlsbergfondet.

Vejen Kunstmuseum modtog først i oktober endnu en markant gave. Augustinusfonden har skænket et eksemplar af J.F. Willumsens herostratisk berømte 1891-radering "Frugtbarhed". Meget mere om den i det næste nummer af Kunst omkring Trolden.

tydelige vandrette drejeriller. Dem har han valgt at fremhæve frem for at dæmpe. Arbejdet med leret er gjort på en måde, som ingen uddannet pottemager ville være gået til opgaven. Eksperimenterne minder mest om maleren L.A. Rings formafølgninger hos dennes svigerfar, Herman A. Kähler i Næstved.

Det højtbrændte stentøj fik over årene Hansen Jacobsens fulde opmærksomhed. Årligt udstillede han "En Vitrine med Stentøj" og solgte godt til et publikum, der ønskede andet end porcelænsfabrikkernes præcision. Arbejdet gik fra de klare former til enkle vaser med fokus på glasurens toner og stoflighed. Den lave, brede vase er et godt eksempel på, hvor langt han gik i det, der ligner jagten på en rekonstruktion af jordens urstof. Den lille vase illustrerer hans sene arbejde med flydninger i helt andre nuancer end de tidlige, klare toner. ■

Elise Konstantin-Hansen "Grib"
fra 1893 er kommet til Vejen
Kunstmuseum som gave fra Birgitte
og Henrik Wivel.

ORDINÆR GENERALFORSAMLING

Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn

Onsdag den 25. januar 2012

kl. 19.30 på Vejen Kunstmuseum

Dagsorden

1. Valg af dirigent

2. Formandens beretning

3. Kasserens beretning

4. Fastsættelse af kontingent for 2012

Nuværende: 175,00 for én person, 325 kr. for to på samme adresse

5. Indkomne forslag

Skal være formanden i hænde senest 12. januar 2012

6. Valg til bestyrelsen

På valg er:

Kirsten Abelsen - modtager genvalg

Pernille Vestergaard - modtager genvalg

Niels Peder Jessen - modtager genvalg

Claus Jacobsen - modtager genvalg

7. Valg af suppleant.

På valg er:

Hanne Pedersen - modtager genvalg

8. Valg af revisor

9. Valg af revisorsuppleant

10. Orientering om Vejen Kunstmuseum

ved museumsleder Teresa Nielsen

11. Eventuelt

Efter generalforsamlingen er der bortlodning af gevinster, kaffebord og underholdning.

EFTERÅRSFERIEVÆRKSTEDER - MODELLERVOKSFILM OG COMPUTERSPIL

Af Teresa Nielsen, museumsleder

Lad os straks slå fast: Børn er vilde med computere og det er vildt, hvad det udstyr kan bruges til! Væbnet med tid og tålmodighed fik både unge og ældre gæster i Vejen Kunstmuseums efterårsferieværksted 2011 lært, hvordan man ret let kan lave sin egen modellervoksfilm. Men hvorfor modellervoksfilm på Vejen Kunstmuseum? Der er mindst to svar: 1) Fordi alle – uden overhovedet at tænke over det – bliver kastet ud i at lave relieffer. Denne gang var de af den type, der teknisk kaldes *basrelieffer*, ganske lave relieffer. 2) Fordi modellervoksfilm giver mulighed for på en legende let måde at lære at udnytte nogle af computerens store kreative potentialer. Spændende er det – både i museets formidling til skolerne og i ferieværkstedet – at se, at denne kreative tilgang til computeren i høj grad også appellerer til pigerne.

Under ledelse af billedhugger Sophus Ejler Jepsen og billedskolelærer Beata Fabricius startede deltagerne med at modellere deres filmfigurer. Her var opgaven at udtænke en fortælling og de figurer, der skulle til for at gøre historien levende. Billederne blev taget oppe fra et fastmonteret kamera, og motiverne skulle derfor være flade. Princippet er, at hvert foto udgør en del af fortællingen og jo flere enkeltfotos der laves, jo mere hel bliver filmen. Opgaven blev taklet på meget forskellig vis. Nogle lavede små film på ganske få billeder, mens andre var oppe på film med over 200 enkeltbilleder.

Fremstilling af film

Med et fremmøde på knap 70 børn og voksne onsdag og 50 om torsdagen var der rigtig mange i gang på billedskoleloftet. Opgaven syntes indledningsvis ret uoverskuelig, men snart kunne viden gives videre efterhånden som manualerne blev afprøvet. Flere og flere kunne dele viden om det, der viste sig at være en ganske enkel proces – blot man fik klikket de rigtige steder, når man nåede frem til arbejdet med at få filmen lagt ind på computeren.

Længst tid tog det at få opbygget en god historie og modellere de relevante figurer. Når "kunstnerne" havde alle delene klar til deres film, gik de videre til en af de fire arbejdspladser med computer og kamera – hvert sted et ganske enkelt webcam til under 200 kr. Filmene blev lavet i programmet *MonkeyJam*, der gratis kan hentes på nettet.

Det betaler sig at være omhyggelig med at få lavet masser af billeder. Et sammendrag af fotos af hvert lille

ryk med de modellerede figurer bliver i programmet forvandlet til en film. Ved denne optimale udnyttelse af samspillet mellem et simpelt kamera og computer kan indspilningen af disse småfilm nu klares på under ½ time. For år tilbage ville det have krævet et par uger, for der gik lang tid med at få fremkaldt film. Hurra for det tekniske fremskridt, der her er udnyttet i kunstens tjeneste.

Tryllestav – en film om et hus, der blev blæst omkuld

En del havde sat tid af til at være med i værkstedets fulde fire timer. En særlig ihærdig gruppe på tre piger og deres bedstemor sad længe fordybet i fremstilling af deres figur, opbygningen af en fælles fortælling, prøver på, hvordan filmen skulle tage sig ud og omhyggelig nummerering af de mange enkeltdele, så det hele kunne gå op. Tålmodigheden lønnede sig. De fire med forbogstaverne STAV og kunstnernavnet TRYLLE-STAV fik lavet en fin lille film om en pingvin, hvis hus blev blæst omkuld af vinden, hvorefter alle dens dyrevenner kom og hjalp med at bygge det op igen. Indlagt er også en lille historie om en mariehøne, der taber et frø, der undervejs bliver til en lille blomst.

Denne film og et udvalg af de mange andre, der blev til i løbet af de to dages værkstedsaktiviteter er lagt ud på museets hjemmeside, hvor man indledningsvis kan følge et link fra toppen af forsiden.

Computerspil

Lidt mere teknisk krævende var det at arbejde med fremstilling af små computerspil. De særlig ihærdige kunne med hjælp fra Sophus Ejler Jepsen opleve glæden ved at se deres egen modellervoksfigur dukke op i en spillebane, hvor de selv kunne modellere baggrundens mønstre. Her var der både mulighed for at indlægge en helt og en skurk efter egen formgivning. Undervejs blev de enkeltes spil lagt sammen til en bane, hvor man kan bevæge sig fra den ene verden til den anden. Med lidt øvelse bliver fremstillingen af små computerspil på sigt også en mulighed, der kan gøres næsten lige så tilgængelig som indspilning af modellervoxsfilm. Den tanke arbejder vi videre med, og har måske lyst til efterårsferien 2012.

Noget at se frem til:

Tegnefilmsværksted i uge-7-vinterferien 2012

Allerede nu kan Vejen Kunstmuseum med sikkerhed varsle, at modellervoxsfilm-konceptet videreudvikles til vinterferien 2012. Tirsdag til fredag i uge 7 vil der kl. 11-15 være masser af modellervox og filmproduktion på billedskoleloftet. Sæt kryds i kalenderen, begynd allerede nu udtænke handlingen at og kom og lav dine egne figurer og en film. Husk et USB-stik, om du skal have den med hjem. ■

STEEN BØRSTING - KERAMIK

Udstilling på Vejen Bibliotek den 26. november til 22. december 2011

Processen består af ventetiden, æltning, drejning, formgivning, afdrejning og påføring af signatur.

Håndværket

Steen Børsting fortæller: "For mig er det vigtigt, at der i det endelige arbejde er skabt en helhed en syntese, der indeholder de elementer, der fortæller om tingenes skabelse. at man fornemmer leret som materiale, håndværkets indsigt, formens kraft, brændingens påvirkning, glasurens skønhed, dekorationens effekt og tankens flugt!

Virkelighedens mange lag

Virkeligheden indeholder mange lag. Vi ser hver for sig noget forskelligt, når vi ser på en ting. Stofflighed, farver, udløb, sammenløb og strukturer. Det er det mit øje falder på, når jeg ser en gammel etnografisk samling eller besøger et nyt sted.

I de sidste tyve år har jeg interesseret mig for lagene i det, vi ser. Jeg har opsøgt det i store dele af verden og arbejdet det ind i min keramik. En ægyptisk dør, en japansk brændestabel, et skrifttegn, en bevokset sten - det er tegn, der kan genfindes i mit arbejde.

Jeg brænder nogle af mine ting i den elektronisk styrede ovn. Her bestemmer jeg. Men det er ikke tilstrækkeligt. Rakubrændingen tilføjer keramikken en dimension. I den træfyrede sodabrænding påvirkes keramikken af røg og i sidste fase af smeltet soda. Man får noget og man risikerer noget. Fire mand kan fyre i 24 timer og få et resultat, der bare er kedeligt. Eller det kan være sublimt.

Samarbejdet omkring brændingen er under alle omstændigheder afgørende. En vigtig del af inspirationen. Man giver og man får.

Min uddannelse er livslang og aldrig afsluttet. Jeg har opsøgt det og dem, som var vigtige. Man dygtiggør sig og derefter opstår der nye mål." ■

CHRISTIAN ALVAD OG NIKOLAJ BUSK

Koncert fredag den 3. februar 2012 kl. 19.30

Sidst i januar/først i februar har kunstforeningen i Vejen tradition for en hyggeaften med folkemusik og en let anretning.

Denne gang bliver det en aften med Christian Alvad og Nikolaj Busk, der i et nyt, inspirerende samarbejde spiller en række af deres egne kompositioner – samt nye fortolkninger af melodier fra hele verden. Det er instrumental musik, der garanteret går i hjertekulen. Melodierne hentes fra Bahamaøerne, den argentinske pampas, den polske slette, de svenske skove, Morricones filmmusik og den vestjyske marsk.

Begge musikere har modtaget priser i de seneste år i forbindelse med *Danish Musik Awards*. Deres seneste cd-udgivelser har fået fornemme anmeldelser.

Christian Alvad stiller op bevæbnet med et arsenal af strengeinstrumenter. Nikolaj Busk supplerer med piano, harmonika og harmonium.

Alvad og Busk glæder sig til at møde op med det nye materiale. I tæt kontakt med publikum vil de lave en koncert, der er fyldt med god musik, humor og virtuositet.

Billetsalget starter
kl. 10 den 1. december 2011
på Vejen Kunstmuseum

Billetter koster 200 kr. for medlemmer af kunstforeningen, øvrige 225 kr. Prisen er incl. en let anretning. Et udvalg af drikkevarer kan købes. ■

VERDENSMESTRE - Peter Carlsens skulptur i Vejen

Af Teresa Nielsen, museumsleder

Fredag den 28. oktober blev Vejen et markant kunstværk rigere. Foran Vejen Idrætscenter indviedes Peter Carlsens tre meter høj og 3,5 tons tung stentøjsskulptur *Verdensmestre*. Peter Carlsen er uddannet på Kunstakademiet i årene 1977-83, hvor han bl.a. gik hos Sven Dalsgaard og Albert Mertz, hvis anarkistiske, uforudsigelige tilgang til kunstverdenen og dens normer synes at have været med til at forme Peter Carlsens trodsige, ironiserende kunstneriske udtryk. Både hans maleri og keramik er figurativ genkendelig. Han gør gerne brug af banale hverdagsmotiver koblet med politiske standpunkter og citater fra den europæiske kunsthistorie.

Det politiske blandes behændigt med ironien, som i hans store maleri *Danmark 2009*, der indgår i samlingen på Det Nationalhistoriske Museum på Frederiksborg Slot i Hillerød. Kompositionen er lånt fra det europæiske hovedværk, Eugène Delacroixs mægtige maleri af Marianne med fanen. Men indholdet er skiftet ud, og i stedet for den kønne unge kvinde buldrer kunstnerens alter ego, *Villy*, frem med fanen i den ene hånd ... og en plastikpose fra Super Brugsen i den anden!

Verdensmestre

En beslægtet tilgang præger *Verdensmestre*. Opgaven blev stillet af Statens Kunstfond og betalt af den i samspil med Vejen Kommune og andre bidragsydere. Peter Carlsen fik frie hænder. Blandt andet i arbejdet med det store historiemaleri har han været fascineret af absurde, heroiske sejrsmønstre. Et studie af de totalitære regimers kunst viste ham værker med én fast retning uden plads til tvivl og uvished. Toppen af monumentet i Vejen låner sit dynamiske

grundtræk fra den monumentale skulpturgruppe, som russeren Vera Mukhina udførte til Verdensudstillingen i Paris 1937. Ovenpå en høj, strømnet bygningssokkel stormer en stærk, kernesund arbejder frem og flankeres af en lige så handlekraftig, fremstræbende kvinde.

Figurgruppen

I Vejen er det unge par fra revolutionens fortrop skiftet ud med et trekløver af helt andre typer. Monumentet bliver en tvetydig "hyldest" til den moderne verdens forbrug i en tid, hvor frihed for den enkelte sættes højere end konsekvensen af tidens mangesidete overforbrug. Den kvindelige del af gruppen er en veltrænet løber. Hun knytter monumentet til aktiviteterne dér, hvor det står. Med hende spørger kunstneren ind til idrættens ensidige fokus på vinderen – elitesportens talenter, hvor der fokuseres på én bestemt evne. De skal levere varen til glæde for alverdens sportsunderholdning og medieindustri. Hvad med dem på anden, tredje og tyvende plads (han er med som tredje-hjul i figurgruppen) – hvilke evner har de?

Herren i jakkesættet karakteriserer karrierejægeren på farten efter succes og penge – en af dem, der for tiden bliver mål for ophobet vrede eksempelvis på Wall Street i New York.

Trioen afrundes med Villy. Ved at modellere sig selv, hænger Peter Carlsen ingen enkeltperson ud. Med egen krop synliggør han en kritik af dagens sanseløse forbrug. Villy står som en hund i et spil kegler – går med, men tøver, mister retning og kigger bagud. Vendingen er vigtig for, at rundskulpturen kommer til at virke fra alle vinkler. Samtidig åbner den for håbet om, at Villy nu endelig stiller spørgsmåls ved sit forbrug. Kunstneren legede med tanken om at give ham et indkøbsnet med teksten: BIG SHOPPER, men valgte plastikposen fra Brugsen. Næsten som en signatur har den over årene sneget sig ind i mange af hans værker. Dertil bemærker Peter Carlsen tilfreds: "Den har jo de danske farver."

Basen

Der er stof til eftertanke i de tre fremstormende figurer og samspillet med basens ophobede elementer. Ved indvielsen fortalte Peter Carlsen, at han i monumentet bearbejder to af kunstens emnekredse - for oven heroiseringen, for neden skildringen af naturen. Basen består af det, som Peter Carlsen stødte på, da han gik ud i naturen – affald fra tidens brug-og-smid-væk-samfund. Her er dåser, en palle, pizzabakker, alufølge, cigaretpakker, skodder, et kasseret fjernsyn og en olietønde. Ved et hændeligt uheld under brændingen af skulpturen smeltede en del af ovntaget. Det flydende metal dryppede ned og blandende sig med gla-

suren i løb ned over olietøndens side - tilfældighedens gave!

Skraldebjerget tårner sig op som et rigt relief. Princippet i at udnytte basen som afsæt for andre fortællinger har Peter Carlsen set i blandt andet Sir George Framponts skulpturgruppe *Peter Pan* fra 1912. At den fangede hans blik skyldes nok især, at den rummer nogle kaniner – et dyr, der jævn-

ligt dukker op i hans værk, og har en særlig betydning for Peter Carlsen. På Peter Pan-skulpturens ret store base er modelleret nogle af eventyrets lystige figurer ... indholdsmæssigt en diametral modsætning til Peter Carlsens ophobning af det, ingen ønsker at se. Til gengæld er affaldsbjerget med kunstnerisk omhu komponeret til en interessant og vedkommende helhed, der straks taler til den forbipasserende.

Basen rummer bl.a. lidt gold jord, hvor der ligger en død frø, en død fugl og en stor fisk med bugen i vejret - en af de sjældne, fredede snæbler, som søges genindført i danske farvande. De tre dyr illustrerer Anders Fogh Rasmussens ofte citerede ord om, at "Ikke en frø, ikke en fugl og ikke en fisk" skulle have lidt overlast i hans regeringstid. Tal for faldende bestande og voksende monokultur taler dog deres klare sprog om en ganske anden virkelighed. De tre dyr modellerede Peter Carlsen i 2009 i en lille skulptur, der kan ses nederst i en af montrene i Vejen Kunstmuseums keramiksamling. På vej dertil passerer man - under Lorenz Frölichs 1872-rade-

Peter Carlsens relief "Ikke en fisk, ikke en frø, ikke en fugl" er udført på Tommerup Keramisk Værksted i november 2009. Det kom til samlingen januar 2010 som gave fra fra C. L. Davids Legat for Slægt og Venner. Inv. VKV 2342.

ringer af *Thors Rejse til Udgård* - Peter Carlsens 2009-relief af *Ælde*. Hende skulle Thor kæmpe imod – en uløselig opgave, da hun ved blændværk var legemliggørelsen af alderdommen. Mod den kæmper selv guderne forgæves! De kom til samlingen som gave fra C.L. Davids Legat for Slægt og Venner. De var en del af den udstilling på Vejen Kunstmuseum, som Peter Carlsen hen over årsskiftet 2009-10 fyldte med bl.a. keramiske skulpturer med nordisk-mytylogiske emner.

Fremstillingen

Efter grundig research fremstillede Peter Carlsen en model af *Verdensmestre* i 1:4 til Statens Kunstfond og det nedsatte bedømmelsesudvalg. På Danmarks specialværksted for fremstilling af monumentale keramiske skulpturer, *Tommerup Keramiske Værksted* på Fyn, blev skulpturen i grove træk modelleret op i lidt over tre meters højde af medarbejderne Ole Ahlman og Søren Thygesen. Fra første juni og ti uger frem arbejdede Peter Carlsen stort set fuld tid på skulpturen. Størrelsen betingede brug af stillads – en helt særlig arbejdsgang, når kunstneren ikke under ét kan komme til alle dele af kompositionen. Peter Carlsen tog konsekvensen og modellerede skulpturen oppefra og nedefter. Slutteligt rettede han helheden til. Farverne/begintningen er med kyndig bistand fra Gunhild Rudhjort lagt direkte på den rå lermasse. Et stykke ind i oktober, da skulpturen efter et par måneders tørring ansås for at være knastør, blev helheden penslet med klar glasur og sat ind i den store specialovn, der samles og skilles med kran. Værkstedets leder, Esben Lyngsø Madsen, har oparbejdet en erfaring, der gør det muligt at brænde så stor en skulptur i ét stykke. Over to uger fyres der gradvist op til varmen passerer 1260 grader, hvorefter den gradvist sænkes. Den lange brænding giver et anderledes farvespil end prøvebrændingerne. Taber man lidt i farveintensiteten, har *Verdensmestre* til gengæld en forbavsende rig stofflighed.

Hvor kommer vi fra? Hvad er vi?

Hvor går vi hen?

De tre evigt aktuelle spørgsmål står hen over Paul Gauguins maleri fra 1897-98. De kunne ligevel stå ved både Peter Carlsens *Verdensmestre* og Ursula Munch-Petersens store keramiske relief, der er opmuret på Vejen Gymnasium - kun få hundrede meter længere væk. Begge steder opfordrer kunstværkerne til eftertanke. Kan vi blive ved med at bruge løs af vores

Peter Carlsens relief "Ælde" er udført på Tommerup Keramisk Værksted i november 2009. Det kom til samlingen januar 2010 som gave fra fra C. L. Davids Legat for Slægt og Venner. Inv. VKV 2341.

natur? Gymnasiets siderelieffer viser henholdsvis et velordnet snit gennem jordlag og dertil en hulter-til-bulter dyngede kulturikoner. Begge er fremstillet på *Tommerup Keramiske Værksted*. Ligesom Peter Carlsen med Round-up-dunken og det hensygnende ukrudt italesætter den problematiske brug af plantegift, understreger Ursula Munch-Petersen i det offentligt tilgængelige relief under gymnasiets kantineluge det paradoksale i kontrasten mellem giftdepotet og "ukrudtets" poetiske navne som *hyrdetaske*, *grine til middag* og *forglem-mig-øj* ... nogen må have holdt af de smukke vækster?!

Begge har de også øje for de sort-grå krager. På *Verdensmestre* pirker de til en orange vingum-mibamse mens Ursula Munch-Petersen lader et par af dem øverst bløde op på det stramme jordlagsrelief. Begge steder tænker man uvilkårligt på Odins fugle, *Hugin* og *Munin*, der dog var sorte ravne. Men er de to fugle budbringere for en højere magt – agenter, der skal følge med i, hvor tosset vi mennesker slider på jorden?

Med disse to kunstværker har Vejen – og den del af byen, hvor mange af de unge færdes – fået et par *conversation pieces* – en gammel engelsk betegnelse for skulpturelle borddekorationer, der kunne sætte samtaler i gang. Her er på sin vis tale om politisk kunst, der i kunsthistorien har ry for ofte at være ret ringe. Ved at vælge gode materialer, stærke kompositioner og evigtgyldige emner, bliver de pågående vedkommende. ■

FOTO SOM KUNST

Foredrag ved Finn Thrane tirsdag den 22. november kl. 19.30

Finn Thrane er en kapacitet på dette felt. I 1972 kom han som lærer til Askov Højskole, hvor han bl. a. underviste i foto- og filmkunst. I 1985 blev han leder af Museet for Fotokunst, der først i 1987 startede den egentlige udstillingsvirksomhed på Brandts Klædefabrik i Odense. Han takkede af efter 20 år på posten og mindedes i et interview i Magisterbladet: "At begynde en museumsvirksomhed from scratch er nok temmelig usædvanligt i Danmark. Men det er jo gået helt godt. Vi har holdt cirka 250 udstillinger og har i dag flere end 9.000 signerede værker i samlingen". Dér arrangerede han udstillinger med fotografer fra hele verden. Finn Thrane er selv en dygtig fotograf. Han har deltaget i mange udstillinger både med egne værker og siden især som dommer og kurator.

TRYLLESPEJLET

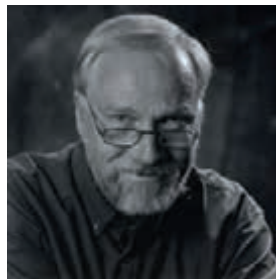
Om fotografiets natur og unatur

Finn Thrane fortæller: "Fotografiet har det lidt som en af *de her schweizerknive, der med lup, fil, dåseåbner og proptrækker kan det hele*: det oplyser; det bedrager; det betager; det generer; det synliggør underfuldt, hvad der ellers ikke kan ses; og det ses, hvor man helst ville være det foruden.

Selvom fotografiet kun har lidt over 150 år på bagen, så har det gennemtrængt alle områder af de vestlige samfund. Det har gjort sig uundværligt for videnskaben, for medierne og reklamen, og det er trængt ind på kunstakademierne og gør sig nu gældende på lige fod med de gamle kunstarter. Selv auktionshusene bidrager med tårnhøje priser på de kameraskabte billeder.

Med et kig på fothistorien vil foredraget perspektivere fotografiet, men især opholde sig ved mediets nyere og nyeste bidrag til den oprørske eller tænksomme visuelle kunst. ■

Foredraget arrangeres i samarbejde med Vejen Fotoklub.

Finn Thrane

Stuart McIntyres fotografi fra år 2000 bærer titlen "Oliventræ i blæsevejr";

UDSTILLING MED VÆRKER AF BILLEDKUNSTNER MARIANNE JØRGENSEN

Af *Teresa Nielsen, museumsleder*

Siden 1995 har særudstillingen fra den 1. december årligt rummet en obligatorisk del: 24 montrer, der i julemåneden gradvist åbnes med de tilmeldte hold – byens største julekalender!

Ofte har udstillingen været opbygget af billedhuggere. Deres værker er med til at belyse, hvor den kunstart har bevæget sig hen, siden museets hovedperson, Niels Hansen Jacobsen, døde i 1941.

I år er det billedkunstneren Marianne Jørgensen (født 1959), der har taget imod invitationen. Hun er uddannet på Det Jyske Kunsthøgskole i årene 1981-85, og har arbejdet med skulptur, installationer, keramik, video, maleri, syning, tegning og meget, meget mere. Gang på gang markerer hun sig med værker på uventede steder i uventede materialer.

Politisk protest

En del af Marianne Jørgensens værker er båret af en politisk indignation, hvor hun gennem kunstværker på sin egen facon påtaler eksempelvis kønsspørgsmål eller krigen i Irak. Trille tommelfingre gør hun ikke!

Det siges, at der herhjemme har været ringe reaktion på Danmarks engagement i Irak. Vel gik de ikke på barrikaderne, men en del kunstnere har leveret aktive protester, som det ses i værker af John Körner, Peter Carlsen og Marianne Jørgensen. Den 20. marts 2003 - kort efter, at Danmark gik med i slaget om Irak - udførte hun en lille, stille, engagerende aktion. I Århus midtby tilbød hun de forbipasserende at sy slogans som *Fred, Stop krigen* eller *Jeg stemte ikke på dem* på deres tøj. *I Avaritia* (det latinske ord for *griskhed*) skaber Marianne Jørgensen i 2005 et billede på krigens meningsløshed og den uforløste vrede. En papmaché afformning af en tank kører rundt i hendes baghave og skyder med kartofler, der indsamles og omhyggeligt plantes. De slår rødder, spirer, vokser op og danner efter plantningsmønsteret ordet **ira** (vrede på latin) - en underfundig, mangetydig protest.

I april 2006 samlede hun en endnu mere vidtrækkende protest. Hundredvis af engagerede folk – enkeltvis og i strikkeklubber i USA, England og Danmark – leverede over 4.000 personlige 15x15 cm strikkede lapper,

der i sammensyet form blev til et broget tæppe. Det blev foran Kunsthallen Nikolaj i København draperet om en ægte 15 tons kampvogn. Lapperne var koordineret i pink, en komplementærfarve til armygrøn. Med strikkens konnotationer af tid, overskud og hjemlig hygge fik den stille tekstile-protest ophævet destruktionsapparatet som magtsymbol. I fællesskab var der skabt et modstandstæppe med Marianne Jørgensen som konceptmager, der trak i trådene og fik dem samlet til én helhed med nål og tråd.

På gulvet i stuen hos Marianne Jørgensen drøftes udstillingens værker. Ved reolen står fotostater med blomsteraftryk, og ude til højre anes broderier af den pink kampvogn.

Kunstgræs i Vejle

Til Vejle kommune har kunstneren leveret et oplæg til syv forskellige landskabsprojekter, der dog endnu ikke er ført ud i livet. Men under Trekantområdets designbiennale sommeren 2007 udførte hun et usædvanligt projekt i midtbyen. *Grønvestergade* var en 1350 m² vægtil-væg rullegræsbeklædning af det centrale handelsstrøg. Hvad opstår i det fælles rum, når man i stedet for fliser, brosten og cement møder naturens blødere materialer? Tager folk en snak frem for at haste hjem gennem det ellers hårde byrum? Udlægningen fik en poetisk, let tone ved stationen, hvor en stribe rullegræs i skråskrift dannede ordene *Tiden går*. Der var en del, der tog imod græssets invitation.

Ved Marianne Jørgensens køkkenbord i Viby J er udstillingsforberedelse i gang. Her er samlet modeller og skitser til "Drømmehuller".

Nedfældet skrift

I stor landskabelig kontekst afsluttede Marianne Jørgensen i 2005 et værk, der indgår i Kerstin Bergedals *Trekroner Kunstplan*. I den nye by udenfor Roskilde nedfældede hun i stort format en linie/sti, der snor sig mellem husene og danner ordene *lykke, LYT, en cirkel*. I skråskrift er *lykke* lagt ud i brosten, så man kan gå på det som græsslangen i Vejle. *LYT* er store granitbogstaver i siddehøjde. Her kan man fx lytte til børnene på legepladsen.

I arealer ved siden af sit hjem satte hun fra 2010 ordene *Love Alley*. De blev sprængt med dynamit og slutteligt asfalteret. De danner infrastrukturen i kunstprojektet af samme navn, hvor hun bad kolleger bidrage med hver deres værk. I august 2011 måtte *Love Alley* vige pladsen til fordel for kommunale boldbaner.

Kunstnermøder på Vejen Kunstmuseum

Marianne Jørgensen var i 2009 – sammen med René Schmidt, Esben Klemann og Eva Steen Christensen – én del af skoleformidlingsprojektet *Kunstnermøder*. Det var spændende at se børnenes reaktioner på hendes fotos af planter, der viste sig at være gengivelser af aftryk på hendes hud af planter, som hun havde ligget på. Her opstod en ny vinkel på den victorianske beskæftigelse: "at presse blomster"!

Skole- og børnehavehold kan tage del i åbningen af julekalenderen. Det er i år museets formidler, billedhugger Sophus Ejler Jepsen, der står for skoleomvisningerne. TILMELDING man.-fre. kl. 10-12 på tlf. 75360482 eller pr. mail: museum@vejenkom.dk. ■

NOVEMBER

2011

Tirsdag den 22. kl. 19.30

Foredrag om fotokunst ved Finn Thrane, i samarbejde med Vejen Fotoklub
Finn Thrane er tidligere højskolelærer og museumsleder ved Museet for Fotokunst i Odense
Entre for alle: 50 kr.

Lørdag den 26. nov. – 22. dec.

Udstilling på Vejen Bibliotek med keramik af Steen Børsting, der har hjem og værksted i Ribe. Åben i bibliotekets åbningstid.
Jørgensen inde i bladet.

DECEMBER

2011

Torsdag den 1. – 15. april 2012

Udstilling med værker af billedkunstner Marianne Jørgensen. Traditionen tro rummer udstillingen en kalenderdel, der gradvist åbnes i løbet af december med de tilmeldte skole- og børnehavebørn.
Omvisninger ved Sophus Ejler Jepsen. Læs mere om Marianne

JANUAR

2011

Mandag den 16. kl. 19.30

Sydjysk Kunstforening: Jørgen Steinicke holder foredrag om Paris og kunsten. Optakt til rejse i foråret.
Entre: 60 kr.

Onsdag den 25. kl. 19.30

Generalforsamling i kunstforeningen i Vejen med efterfølgende lodtrækning og underholdning.

FEBRUAR

2011

Fredag den 3. kl. 19.30

Koncert med Christian Alvad og Nikolaj Busk.
Musik fra mange lande. En fornøjelig aften, hvor der serveres en let anretning. Billetter købes på Vejen Kunstmuseum fra 1. december
Entre: 200 kr. for medlemmer, øvrige 225 kr.

Fredag den 14. fredag den 17 kl. 11-15

Vinterferieværksted for børn og voksne på Vejen Kunstmuseums billedskoleloft. Alle er velkomne.

I foråret er Sophus Ejler Jepsens 15 cm høje vase fra 2011 købt til samlingen. Den består af porcelæn med soldaterben og hæfteklammer.

Hvor intet andet er anført, foregår arrangementerne på Vejen Kunstmuseum.